

Vergaderjaar 2009–2010

32 123 XVI

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (XVI) voor het jaar 2010

Nr. 138

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 26 mei 2010

Hierbij zend ik u de door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) opgestelde Zorgbalans 2010¹. De Zorgbalans is een monitor van de prestaties van het Nederlandse zorgsysteem en is nu voor de derde maal verschenen. Met de Zorgbalans krijgt u een beeld hoe de Nederlandse zorg presteert op de terreinen van kwaliteit, toegankelijkheid en betaalbaarheid in de curatieve, de langdurige en de preventieve zorg.

De Zorgbalans is opgesteld op basis van een raamwerk van prestatie-indicatoren die door het RIVM zijn ontwikkeld in samenspraak met onderzoekers van de OESO, en enkele Nederlandse universiteiten en kennisinstituten. Met een beperkt aantal kerngegevens wordt een dwarsdoorsnede gegeven van de prestaties voor de periode 2008 en 2009. Een periode waarin veel veranderingen merkbaar werden, zoals de gevolgen die het nieuwe zorgstelsel met zich meebracht.

De Zorgbalans 2010 biedt een nog beter inzicht in de prestaties van ons zorgsysteem dan de vorige Zorgbalans. Op basis van een evaluatie van de Zorgbalans 2008 zijn de volgende verbeteringen waar te nemen. Er wordt in de Zorgbalans 2010 een breder beeld gegeven van de zorg vooral als gevolg van de uitbreiding van indicatoren die de ervaringen van cliënten in de zorg weergeven. De vergelijkbaarheid is bovendien verbeterd doordat meer trendgegevens, internationale vergelijkingen en benchmarks opgenomen zijn. Door met regelmaat de prestaties in de zorg te monitoren ontstaat een goed beeld van de sterktes en zwaktes van de Nederlandse gezondheidszorg. Ik hoop dan ook dat dit helpt bij een verder debat over de verschillende aspecten van de gezondheidszorg. Ook de komende tijd geef ik prioriteit aan het vergroten van de transparantie van de prestaties en de onderlinge vergelijkbaarheid van zorginstellingen en zorgverleners.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

De Zorgbalans kan gezien worden als een aanvulling op de Volksgezondheid Toekomst Verkenning (VTV) die de staat van de volksgezondheid monitort en evalueert. Via de site www.gezondheidszorgbalans.nl kan achterliggende informatie bij de Zorgbalans 2010 worden verkregen.

De Zorgbalans concludeert dat het goed gaat met de Nederlandse gezondheidszorg, dat Nederland het op diverse onderdelen goed tot zelfs uitstekend doet, maar ook dat de ambities in ons land hoog zijn en het nog beter kan. Zo is de balans tussen kosten en kwaliteit nog niet altijd overtuigend gunstig.

Ook zijn er aanzienlijke kwaliteitsverschillen tussen zorgverleners en tussen zorginstellingen in aantallen uitgevoerde behandelingen die niet goed terug zijn te voeren op kenmerken van de patiënt. In het oog springende voorbeelden uit deze Zorgbalans 2010 zijn de grote verschillen tussen huisartsen in het percentage medicatievoorschriften volgens de richtlijnen, de grote verschillen tussen ziekenhuizen in het percentage operaties aan heupfracturen binnen 24 uur en sectio's bij zwangere vrouwen in de laagrisicogroep en de grote verschillen in het percentage onvoltooide, door de cliënt afgebroken behandelingen binnen de ggz.

Op deze, maar ook op veel andere voorbeelden die het RIVM aanhaalt, is nog veel kwaliteitswinst te boeken. Te denken daarbij valt aan de rol van zorgverzekeraars die bij hun zorginkoop de zorgaanbieder veel kritischer kunnen bevragen over het volgen van de richtlijnen en aan de rol van zorgaanbieders en professionals die veel kritischer kunnen kijken of de eigen richtlijnen nog wel up to date zijn. Betere zorg is meestal ook goedkopere zorg. Daarom wil ik vooral inzetten op kwaliteitsvergroting en meer doelmatigheid, daar heeft de burger recht op.

Er moet meer samenhang komen in zaken als zorguitkomsten, praktijkvariatie, richtlijnen, zorgstandaarden, veiligheidsnormen, zorginkoop/permanente feedback, het formuleren en toepassen van adequate zorgproducten (DOTs, ZZPs) en verzekerd pakket/vergoeding enzovoorts. Niet alleen inhoudelijk, maar ook tussen de partijen die zich daar nu mee bezighouden. Een kwaliteitsinstituut dat moet zorgen voor meer samenhang, vind ik daarom een interessante gedachte die ik nu uitwerk. Hoe dat vorm te geven is nog niet bepaald. Wel het doel: meer samenhangende zorg van betere kwaliteit met lagere kosten.

De Zorgbalans vormt een van de basisdocumenten die voor de prioriteitenstelling zal worden gebruikt bij het opstellen van de VWS-begroting en de beleidsagenda voor 2011 en volgende jaren.

De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink